

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Inquisitores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

INCESTUS.

INcestum committens, tam in muliere, quam in homine, quomodo puniatur, vide Clar. §. incestus, ver. sed quero, que sit pœna, ubi habetur, quod mulier quædam fuit fustigata, quædam pecunia multata, quidam ad triremes condemnatus.

INCOMPATIBILITAS.

PRIMÙ, incompatibilia beneficia, quæ dicuntur, vide Rebuff. de dispensat. et at. in ver. incompatibilis, à n. 1. & infra, vide in ver. parochia, §. 4. & in ver. canonica, §. 6. Staphyl. de lit. grat. f. 73. num. 9. Selua tract. de benef. qu. 3. 9. p. 3.

Secundù, duobus modis potest dici incompatibilitas, primù, ratione sufficientiæ, & sic habere plura beneficia, etiam simplicia, non licet sine peccato, si unum tantum est sufficiens, ita D. Hier. in c. 1. 44. dist. Selu. loc. cit. Conc. Trid. fess. 24. c. 17. de reform. secundù, residentiæ, ut duos canonicatus, duas parochiales, duas præbendas, duas capellaniæ, & quæcunque beneficia, & requirentia residentiam de jure statuto, consuetudine, legato, Staph. nu. 73. nu. 2. & 9.

INGRESSUS RELIGIONIS.

QUando jura loquuntur de ingressu Religionis, prout Bul. Pii V. 50. de admitt. resign. & alia quam plurima jura, de quo ingressu loquuntur, de

ingressu monasterii solum, absque susceptione habitus, vel de habitus susceptione, absque professione, vel de professione?

Respondeatur, quoad primum, Nav. conf. 6. de regul. quod incurrit excommunicatio, prout fess. 25. ca. 18 de reg. quoad secundum & tertium, intelligi debet vacare beneficium, prout in cap. si annum, de regul. lib. 6. cætera vide in ver. posseſſio, & in ver. monac. & in ver. Regularis.

INURIA.

PRIMÙ, pro injuria facta Ecclesiæ, vel Episcopo, vel personæ ecclesiasticæ, judex potest procedere ex officio, ut in l. si quis in hoc genu, per Bal. capit. de Episc. & cler. facit, ca. si quis deinceps, 17. qu. 4. Afflict. in const. num. 50.

Secundù, injuria potest fieri duobus modis, & dicit Clarus in §. injuria. sed ego addo tertium, nempe verbis, factis, id est, percussione, & scripto, ut libellis famosis, prout dictum est in 1. p. in ver. libellus famosus, vel literis, vel cantilenis, & de pœnis injuriarum, vide Clar. loc. cit.

INQUISITORES.

Inquisitores generales possunt procedere contra maleficas, incantatores, & superstitionum observatores, Alex. VI. Bull. 12. Adria. VI. Bull. 5. etiam contra prælatos hæreticos, & hæreticorum fautores, Pius IV. Bull. 84. & possunt legere, & tenere libros prohibitos, & a-

& aliis licentiam dare, idem Bull. 108.
nec syndicantur. Inn. IV. Bull. 3.

IRREGULARITAS:

Primò, quia dictum est Episcopum posse dispensare super irregularitate occulta (excepta, &c.) Dubitatur primò, an dicatur occulta, si presbyter alias excommunicatus, celebrat coram aliquibus, eam excommunicationem ignorantibus: secundò, an si auditores ipsi sciunt talem presbyterum esse excommunicatum, sed nesciunt, quod celebrando cum tali censura, sit irregularis: tertio, & si sciunt utrumque, tamen sunt duo, vel tres tantum, vel quatuor, sit irregularis?

Respondeatur, quod in nullo istorum trium casuum potest dici publica irregularitas, & consequenter posse Episcopum cum illo dispensare, per d. ca. liceat, ita Navar. conf. 2. de cler. non ordin. min. & in Manua. capit. 27. num: 250. imò etiamsi esset coram quatuor, vel quinque personis, ut probavimus in ver. Excommunicatio, de cau. for. dub. 6.

Secundò, quia dictum est clericum accipientem aliquod Sacramentum cum aliqua censura ecclesiastica, effici irregularē, an hoc sit verum in omni Sacramento; nam si hoc esset verum, sequeretur, quod aliquis sciens, vel scire debens, se excommunicatum, & confirmaretur, confiteretur, communicaret, contraheret matrimonium, vel acciperet extremam Unctionem, efficeretur irregularis.

Respondetur primò, quod solum in Sacramento Ordinis, i. exercendo actus ordinis peculiaris, non in aliis, immò in Sacramento ordinis, si non esset excommunicatus, vel suspensus, vel interdictus, non efficeretur irregularis tertio, sed si ordinaretur, vel ante statem, vel sine dimissoriis, vel titulo, vel extra tempora, solum efficeretur irregularis in ordine presbyteri, non autem in aliis duobus sacramentis, quia in his solum esset suspensus: quartò, & in minoribus, neque suspensus: ratio est, quia in ordine presbyteratus accipit & conficit, accipiendo fit suspensus, conficiendo irregularis, in duobus solum suspenditur, sed si exerceverit illos, efficitur irregularis: quintò, in minoribus non suspenditur de jure, nisi ob Bullam Sixti V. sed quiaista est jam revocata, per Greg. XIII. ideo non sunt neque suspensi, neque irregulares, etiamsi exerceverint, Nav. conf. 3. de cler. excom. celebr. oppositum dicetur in 3. p. in ver. dimissoria, quoad ordinantem; incurrit enim ordinans ordinando aliquem, etiam in prima tonsura sine literis, sive inferioris, ca. fin. de temp. ordin. lib: 6. hoc fallit, quando innodatus aliqua censura ecclesiastica, exerceret actum peculiare ordinis minori, quia tunc esset irregularis, prout dictum est in ver. dimissoria, §. secundo, & hoc quando ut clericus, & non ut laicus, sed incurrit excommunicatum, & efficitur irregularis, qui accipit ordines simoniacè, Nav. conf. 97. nu. 10. de simon. & in Manua. ca. 23. n. 3. ver. at. ii, ubi ait, quod ordinatus simoniacè non solum